

[Rosing.]

indestående ca. 15 mill. kr. sidste år, men en større del af beløbet er indskud af de udsendte eller af de private virksomheder deroppe. Ser vi derimod på grønlandernes egen andel, er denne meget lille, og jeg vil i denne forbindelse særligt interessere mig for ungdommens andel.

Ungdomsopsparing har for det første et værdifuldt pædagogisk sigte; det er af værdi for et land, når dets ungdom viser vilje og evne til at komme opad gennem opsparingen og dermed bidrager til landets trivsel. For det andet er det jo netop til gode for denne ungdom, at vi investerer alle de mange penge i Grønland i disse år, og det ville derfor være naturligt, om ungdommen, der jo også har meget bedre mulighed herfor end familieforsørgere, selv bidrog til deres fremtid gennem opsparing.

Der findes imidlertid ingen opsparings-tradition blandt Grønlands unge, og problemet bliver da at få skabt en sådan. En veltilrettelagt propaganda fra statens side vil kunne udrette noget, men den må suppleres med en præmieringsordning. Det må kunne gøres således, at når en ung tager sine penge ud af sparekassen til et fornuf-tigt formål, honorerer staten dette ved en kontant præmie af en størrelsesorden, så det kan mærkes. Når rygten herom og en veltilrettelagt propaganda arbejder sammen, skulle det være mærkeligt, om ikke mange unge ville gå hen og gøre ligeså. Jeg ved godt, at dette vil kræve nye penge fra staten, men på lang sigt vil disse penge komme igen, da en virkelig grønlandsk investerings-kapital vil nedsætte behovet for statsinve-stering.

Er de unges opsparing her i landet vigtig — som udtrykt i åbningstalen i forbindelse med spørgsmålet om eget bidrag til finansieringen af boligen — så er det i endnu højere grad vigtigt, at den grønlandske ungdom, som har beskæftigelse eller erhverv, sparer op for sin fremtid. Mit forslag tjener hertil. Jeg har forstået, at den højtærede Grønlandsminister har en lignende opfat-telse af dette spørgsmål, hvorfor jeg for-venter, at den højtærede minister vil for-anledige en fornøden undersøgelse heraf.

Til slut vil jeg udtrykke min glæde over, at flere og flere danske love, efterhånden som vor udvikling har brug herfor, er ind-

ført i Grønland i mere eller mindre tilpasset form. Det ville nu være meget ønskeligt, om ungdomsaftenskoleloven også blev ud-strakt til at gælde for Grønland. Baggrun-den for dette ønske er den, at oplysnings-rådet for Grønland savner en sådan lov i forbindelse med omorganiseringen og effek-tiviseringen af oplysningsarbejdet deroppe.

Johan Nielsen: Det er af hjertens lyst, jeg lader min svage stemme høre midt i det kampens bulder, der i disse dage præger det høje ting. Jeg har nemlig bedt om ordet for at takke den højtærede statsmi-nister for den åbningstale, som indebærer så gyldne løfter for min fødejord. Jeg hører ellers ikke til dem, der ydmygt takker for gode gaver, skænket ved nådig miskundhed. For mig ligger det sådan, at når vi er med-lemmer af det danske statssamfund, skal vi gøre vor pligt, men vi skal også kræve vor ret. Når jeg netop tager ordet i dag for at takke, er det, fordi jeg i de 3 år, jeg har været medlem af det høje ting, har bragt i erfaring, at når det gælder Færøerne, har den høje regering altid været rede til at give os vor ret og mere til. Og lad mig med det samme føje til, at selv om jeg ikke deler oppositionens politiske anskuelser, har jeg al mulig grund til også at sige tak til oppositionen for den forståelse og velvilje, jeg har mødt, når det drejede sig om de særlige færøske problemer.

Men tilbage til åbningstalen. I afsnittet om Færøerne sagde den højtærede stats-minister:

„Fra 12. marts 1964 vil 12 miles fiskeri-grænsen ved Færøerne få virkning over for alle lande.“

Jeg er sikker på, at disse ord giver genlyd mellem de færøske fjelde i disse dage. Jeg er sikker på, at det bliver diskuteret fra Færøbankerne vestover mod Island, Grøn-land og New Foundland, alle vegne hvor færøske fiskerbåde befinder sig i dag.

Vi kvæder i en af de gamle folkeviser deroppe fra Færøerne, at „en konge det bør at holde sine ord.“ Vi ved, at en mini-ster er kongens tjener. Derfor tror vi, at disse ord står fast, at de fjerner den sidste rest af tvivl selv hos de mest skeptiske. Den færøske fisker har da al grund til at glæde sig, for fra den 12. marts 1964 vil søterritoriet inden for 12 sømil ved Fær-